

napisala: nv

Samo profesionalni pčelari ili strastveni ljubitelji pčela posegnuli bi za knjigom naslova *Povijest pčela*

...a to bi bila prava šteta za ljubitelje čitanja da sa svoga popisa knjiga za čitanje - izostave upravo ovu knjigu!

Ne sudi knjigu po koricama / naslovu ☺

VRIJEDI PROČITATI

Tko je autorica **knjige Povijest pčela** koja je prevedena na 35 jezika, najprodavanija je knjiga 2017.g. u Njemačkoj te 2015.g. nagrađena prestižnom nagradom norveški Bookseller.

Maja Lunde norveška je spisateljica i scenaristica koja se na početku rada afirmirala kao književnica za djecu, a proslavila se romanom *Povijest pčela i Plavetnilo*.

Povijest pčela prvi je roman u četverodijelnom ciklusu romana koji se bavi egzistencijalnom, aktualnom problematikom današnjice- klimatskim promjenama i njihovim posljedicama.

Na pitanje otkud to da piše o klimatskim promjenama- Maja Lunde kaže da u Norveškoj imaju izreku *Piši tamo gdje gori* i dodaje da je *odrastala s posterom protiv nuklearnog oružja iznad kuhinjskog stola*.

Knjiga je koncipirana od tri priče, tri vremenske perspektive, govori o jednom globalnom problemu i dalekosežnim posljedicama.

Ono što povezuje tri vremenske perspektive, tri radnje- jest aktualni globalni problem koji govori o klimatskim promjenama i narušavanju sklada prirode i čovjeka.

M. Lunde vrlo suptilno, nenametljivo i realistično povezuje jednostavnom naracijom uzvišene ciljeve iskonski usađene u čovjekovoj biti da uspostavi ravnotežu s prirodom kao Božjom kreacijom te konačnim ciljem i smislom čovjekova postojanja.

Distopijska vizija svijeta predstavljena je kroz tri obitelji koje žive u različitim vremenima i koja svaka na svoj način želi učiniti svojoj djeci život boljim nego što su ga oni imali.

Prva priča seže u 19. st. i govori o gospodinu Williamu, trgovcu sjemenja i biologu koji je napravio – novi neviđeni tip košnice. Iako inventivna, svrsishodna i do tada nova izgradnja takve košnice, doživjela je svoju kobnu sudbinu.

U 20. stoljeću, u Americi, živi pčelar George, koji uza sve napore, trud, volju i iznimno znanje o pčelama unaprijed gubi bitku s velikim korporacijama i modernom agrikulturom. Ova priča donosi nam tužnu sliku borbe malog čovjeka, obitelji s klimatskim promjenama u kojoj snaga prirode pokazuje svoju moć.

Godina je 2098. Mjesto radnje je Kina. Vrijeme Kolapsa. U 2045. g. pčela više nema. Kineskinja Tao kaže: „ *Majušna plastična posudica bila je puna tekućeg zlata, precizno izvaganog i razdijeljenog radnicima na početku radnog dana...Svaki cvijet trebalo je oprati kistićem od pera kokoši uzgojenih upravo zato...Pčele su nestajale još 1980., puno prije Kolapsa, pesticidi su ih uništili.*”

Osmogodišnjaci ovdje, iz dana u dan, ukroćena tjelešca, na stablima...Ne dobiju čak ni djetinjstvo, kao što smo ga ja i moji vršnjaci imali, mi smo išli u školu do petnaeste.”

Potrebno nam je kratko vrijeme da pročitamo knjigu, no dugo vremena razmišljat ćemo o onome što smo pročitali.

Htjeli mi to – ili ne.

„Da bismo živjeli u prirodi, s prirodom, moramo se udaljiti od prirode u sebi.“